

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Mardari Dumitru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Vîzdogă Ion în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Mocan Svetlana XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de judecare:

prima instanță:

de la 19.06.2014 – până la 21.03.2016

instanța de apel:

de la 08.04.2016 – până la 09.06.2017

de la 10.04.2018 – până la 31.01.2019

instanța de recurs ordinar:

de la 18.08.2017 – până la 27.02.2018

de la 02.04.2019 – până la 03.12.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 martie 2016, Mocan Svetlana, a fost achitată de sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost dispusă restituirea documentelor și obiectelor ridicate de către organul de urmărire penală din biroul executorului judecătoresc Svetlana Mocan.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

2.1 Mocan Svetlana fiind investită cu împuterniciri de exercitare a activității de executor judecătoresc, prin ordinul Ministrului Justiției nr. XXXXX din XXXXX, activând în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești Centru, fiind o persoană publică, în perioada XXXXX a săvârșit abuz de serviciu, la executarea ordonanțelor emise de Judecătoriile sectoarelor Centru, Ciocana, Rîșcani, Buiucani, Botanica, mun. Chișinău, Judecătoriile raioanelor Comrat, Căușeni, Drochia, Ungheni, Telenești, precum și Judecătoria Economică de Circumscripție în următoarele circumstanțe:

În perioada XXXXX, executorul judecătoresc Mocan Svetlana contrar prevederilor art. 15 Cod de executare, în care e stipulat în mod expres că documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor, în lipsa împuternicirilor reprezentantului necesare în sensul art. 50 Cod de executare, a acceptat cereri privind intentarea unor proceduri de executare ilegale de la persoane neîmputernicite în modul corespunzător, și a intentat următoarele proceduri de executare XXXXX

2.2 Mocan Svetlana este învinuită precum că, contrar prevederilor art.30 Cod de executare, a intentat proceduri de executare ilegal în privința unor debitori nerezidenți ai Republicii Moldova, precum și care își au sediul în afara circumscripției camerei teritoriale Centru, fiind de competența circumscripției camerei teritoriale a executorilor judecătorești Nord, documentul executoriu în baza căruia s-a intentat procedura de executare nr. XXXXX din XXXXX și documentele executorii de competența circumscripției camerei teritoriale a executorilor judecătorești Sud, care s-au soldat cu intentarea procedurilor de executare nr. XXXXX.

2.3 Mocan Svetlana este învinuită precum că încălcând prevederile art. 67 Cod de executare, în lipsa informării debitorilor nerezidenți, efectuând informarea formală a debitorilor rezidenți, fără de expedierea scrisorilor recomandate cu aviz de primire, în lipsa asigurării transmiterii textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și fără de publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a actului ce urma a fi comunicat, a purces la efectuarea acțiunilor de executare silită. Iar, în perioada XXXXX și până în prezent, prin intermediul filialei Centru BC „XXXXX” SA, amplasată în mun. Chișinău str. XXXXX, a depus încasarea mijloacelor bănești în mărime de circa 530 421 978 428 ruble rusești echivalent în valută națională conform cursului oficial BNM constituind 211 054 905 216,5 lei, de la conturile corespondente ale băncilor din Federația Rusă în favoarea creditorilor nerezidenți.

Prin ordonanța din 12.02.2016, a fost completată învinuirea adusă lui Mocan Svetlana și s-a indicat că, Mocan Svetlana a folosit intenționat

situația de serviciu în interes material, manifestat prin onorariul primit și pretins ca urmare a punerii în executare a procedurilor de executare ilegale, acțiuni soldate cu urmări grave, care dăunează intereselor serviciului și prestigiului instituției pe care o reprezintă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Baeșu Andrei, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mocan Svetlana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de a ocupa funcții publice pe un termen de 8 ani, dar și anularea ca fiind ilegală a încheierii Judecătoriei Ialoveni din 09.02.2015, de recuzare a procurorului în Procuratura Anticorupție, Adriana Bețișor de la participarea sa ca acuzator de stat pe cauza penală de învinuire a lui Mocan Svetlana de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul în Procuratura Anticorupție, Baeșu Andrei a menționat că:

- sentința contestată este una ilegală și urmează a fi casată din motiv că, aprecierea dată de instanța de fond a fost una părtinitoare. Acuzarea s-a bazat pe probe obținute legal în cadrul urmăririi penale, fiind probată vinovăția inculpatei cu încadrarea corectă a acțiunilor acesteia, iar judecătorul, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, nu a apreciat probele din punct de vedere al coroborării lor, preluând doar concluziile nefondate ale părții apărării;

- nu este clar, pe ce s-a bazat concluzia instanței de fond privind ilegalitatea procedurilor de executare când organul de urmărire penală a făcut doar o proprie analiză a legislației cu privire la procedura de executare, apreciind unilateral normele legale, atunci când aceste hotărâri și ordonanțe judecătorești au fost pronunțate de o instanță de judecată, rămânând definitive și susceptibile de executare;

- concluziile instanței de fond sunt combătute prin rezultatele examinării procedurilor de executare, ridicate de la executorul judecătoresc Mocan Svetlana. În procedurile de executare cererea de intentare a procedurii de executare și de primire spre executare a documentului executoriu a fost depus de reprezentanții companiilor nerezidente, cetățeni ai Ucrainei care conform informației oficiale din baza de date nu au fost în perioada depunerii cererii în Republica Moldova;

- în cadrul cercetării judecătorești au fost constatate abateri ce țin de modul de informare a debitorilor/fidejutorilor despre intentarea procedurii de executare, care este obligatorie conform prevederilor art. 67 Cod de executare;

- instanța de fond a trecut cu vederea ordonanța din 04.06.2014, privind anexarea cererii judecătorului Judecătoriei Botanica, Nicolae Șova din 27 martie 2014, care atestă faptul că unele din procedurile de executare intentate în baza ordonanțelor judecătorești la cererea presupușilor creditori, au avut la bază acte false, circumstanță care la fel denotă executarea procedurilor de executare ilegale;

- declarațiile inculpatei dovedesc ilegalitatea acțiunilor sale în ce privește prezentarea documentelor executorii prin așa numiții „curieri”, care de fapt nu există, nu este cunoscut numele, prenumele, compania la care activează, împuternicirile, ci sunt persoanele interpușe despre care de fapt inculpata a declarat în cadrul urmăririi penale pe parcursul căreia a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate;

- afirmațiile instanței precum că, nu sunt demonstrate circumstanțele că persoanele în cauză sunt nerezidente, sunt combătute prin actele care au stat la baza procedurilor de executare, în care se indică expres de către judecătorii instanțelor naționale că, persoanele nominalizate sunt cetățeni ai Ucrainei;

- un alt argument expus de către instanța de fond este concluzia greșită a procurorului precum că, intentarea procedurii a fost în lipsa informării debitorilor nerezidenți, precum și informarea formală a debitorilor rezidenți prevăzută de art. 67 Cod de executare al RM și art. 15 și 50 Cod de executare, care nu își găsește confirmarea, deoarece obligația de a stabili circumstanțele date îi reveneau executorilor care au intentat procedura de executare, iar Mocan Svetlana, conform prevederilor art. 32 alin. (6) Cod de executare și art. 35 al Legii cu privire la executorii judecătorești a continuat procedura de executare. Nu este relevantă versiunea inculpatei, care a fost preluată de către instanța de fond, în cazul preluării procedurilor de executare de la alți executori judecătorești, (în conformitate cu prevederile art. 32 alin. (6) Cod de executare, obligației informării părților revenind executorilor care au intentat procedurile respective), potrivit prevederilor aliniatului (4) al articolului nominalizat, „Executorul judecătoresc care a primit documentul executoriu după strămutare întocmește un act de preluare a executării, copia de pe care o remite părților în procedura de executare și executorului judecătoresc de la care a preluat documentul executoriu”. Astfel, în cadrul examinării corespondenței executorului Svetlana Mocan, nu a fost stabilită expedierea

copiilor unor asemenea acte părților în procedura de executare, prin urmare nu poate fi acceptată motivația inculpatei privind lipsa înștiințării părților în cadrul procedurilor respective;

- constatările instanței de fond precum că, atât dispunerea cât și efectuarea acțiunilor de urmărire penală în cauza respectivă s-au desfășurat de o persoană care nu era împuternicită conform normelor procesual-penale, fapt ce duce la nulitatea atât a acțiunilor de urmărire penală cât și a probelor dobândite, contravine prevederilor art. 269 Cod de procedură penală. Astfel, în mod greșit a preluat în sentință afirmațiile din pledoariile avocatului, prin care au fost evidențiate doar prevederile normelor procedurale care convin părții apărării;

- instanța de fond a constatat încălcări esențiale admise de către organul de urmărire penală la cercetarea procedurilor de executare și ordonanțelor judecătorești, și anexate ca probe la materialele cauzei însă normele procesual-penale la care face trimiteri instanța, nu obligă organul de urmărire penală cercetarea actelor ridicate doar în prezența inculpatei, în situația în care aceasta și-a dorit prezența în cadrul acțiunilor respective, urma să anunțe organul de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2017, apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Mocan Svetlana a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și fixe pe un termen de 10 ani.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Mocan Svetlana urmând a fi calculat din momentul reținerii.

5. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

5.1 Avocatul Vîzdoga Ion în numele inculpatei Mocan Svetlana, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

5.2 Avocatul Istrati Angela în numele inculpatei Mocan Svetlana, prin care s-a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței, punând la baza solicitării aceleași motive invocate de avocatului Vîzdoga Ion.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27.02.2018, recursurile ordinare declarate de avocații Vîzdoga Ion și Istrati Angela în numele inculpatei, au fost admise, casată total decizia

Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2017, în cauza penală în privința Svetlanei Mocan și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. A fost dispusă eliberarea imediată a inculpatei Mocan Svetlana dacă în privința acesteia nu este aplicată măsură preventivă sub formă de arest sau aceasta nu execută pedeapsă penală în baza altor hotărâri judecătorești.

6.1 În motivarea soluției, instanța de recurs ordinar a menționat că soluția instanței de apel privind condamnarea inculpatei în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală.

În primul rând, instanța de recurs ordinar a stabilit că conform actului de învinuire inculpata se învinuiește că: *„folosindu-se intenționat de situația de serviciu, în interes material manifestat prin onorariul primit și pretins ca urmare a punerii în executare a procedurilor de executare menționate supra, a comis acțiuni ce s-au soldat cu urmări grave, calificate prin prisma prevederilor art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal”*, iar în cadrul primei instanțe, pe parcursul judecării cauzei, învinuirea a fost completată prin ordonanța procurorului din 12.02.2016, în care s-a indicat că: *„Mocan Svetlana a folosit intenționat situația de serviciu în interes material, manifestat prin onorariul primit și pretins ca urmare a punerii în executare a procedurilor de executare ilegale, acțiuni soldate cu urmări grave care dăunează intereselor serviciului și prestigiului instituției pe care o reprezintă, săvârșind astfel infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal”*.

Prima instanță, conform dispozitivului sentinței a concluzionat: *„se achită Mocan Svetlana, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii”*.

Potrivit deciziei, instanța de apel a admis apelul procurorului și a decis casarea sentinței, adoptând o nouă hotărâre prin care inculpata a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, constatând că: *„...Mocan Svetlana prin acțiunile sale intenționate, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, în interes material manifestat prin onorariul primit și pretins ca urmare a punerii în executare a procedurilor de executare menționate supra, a comis acțiuni ce s-au soldat cu urmări grave”*.

La acest capitol, instanța de recurs ordinar a reținut o evidentă contradicție în soluția instanței de apel, ceea ce duce la încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, urmările grave survenite în urma acțiunilor comise de Mocan Svetlana dăunează intereselor serviciului și prestigiului instituției pe care o reprezintă,

punând la baza argumentului, răspunsul parvenit de la președintele UNEJ, informațiile apărute în mass-media cu referință la executorul judecătoresc Mocan Svetlana și răspunsul Ministerului Justiției.

Astfel, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivul hotărârii, temei care de fapt se încadrează în prevederile art. 427 alin .(1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce servește motiv pentru casarea hotărârii și nu poate fi corectată în recurs.

Instanța de recurs ordinar a notat și faptul că la o nouă rejudecare a cauzei, este necesar a se ține cont că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, iar la întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală potrivit cărora, instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În al doilea rând, instanța de recurs ordinar a stabilit și faptul că în cazul admiterii apelului procurorului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe. Analizei se supun toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că erau cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință și este necesar nu numai de a indica numele și prenumele inculpatei și a martorului, prin depozițiile cărora, în opinia instanței, sunt confirmate unele sau alte circumstanțe de fapt, dar și de a expune esența acestor depoziții, de a argumenta de ce unele probe sunt admisibile și altele inadmisibile.

Astfel, instanța de recurs ordinar a evidențiat că instanța de apel nu a invocat circumstanțe care au stat la baza concluziei sale, soluția fiind întemeiată doar pe descrierea probelor fără analiza acestora conform art. 101 Cod de procedură penală, luându-se în considerație și cronologia evenimentelor, probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei, pe fiecare episod sau infracțiune aparte.

Admițând apelul procurorului, instanța de apel nu a oferit careva motivare care ar sta la baza concluziei sale, nu a combătut argumentele care au stat la baza achitării, cu toate că instanța de apel este obligată să o facă, iar ne pronunțarea asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

La baza concluziei instanței de apel au fost reținute probele cercetate de prima instanță, iar o astfel de abordare este una prematură, deoarece,

aceasta nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de instanța de fond, fără cercetarea nemijlocită a acestora în instanța de apel. Conform textului deciziei se face referire la declarațiile inculpatei date în instanța de fond și în cadrul urmăririi penale, pe care instanța le apreciază unilateral și fără a-și expune opinia asupra declarațiilor date de către unicul martor audiat în instanța de apel, Văzdăuțan Vladislav și mai mult ca atât, nu a fost dat apreciere unui șir de probe consemnate în decizia atacată.

Subsecvent, instanța de recurs ordinar a reținut o eroare a instanței de apel și prin faptul că, în cadrul ședinței de judecată a fost admisă cererea procurorului privind retragerea demersului de audiere a martorului Chihai Victoria, audiată în instanța de fond, pe motiv că în privința acesteia este pornită cauză penală (f.d. 92, vol. IV) și în motivarea deciziei, instanța a menționat că „*declarațiile ultimei sunt contradictorii și sunt examinate de către organul de urmărire penală a CNA prin prisma art. 312 Cod penal*”, însă la baza condamnării a pus declarațiile martorului Chihai Victoria considerând că acestea demonstrează vinovăția inculpatei.

Totodată, instanța de recurs ordinar a reținut că, unul din argumentele primei instanțe care a stat la baza achitării inculpatei de săvârșirea infracțiunii incriminate este încălcarea normelor de procedură de la faza de urmărire penală și anume că, acțiunile de percheziție și ridicare a ordonanțelor judecătorești din biroul executorului judecătoresc Mocan Svetlana au fost efectuate în baza ordonanței și a încheierii judecătorului de instrucție din 17.02.2014, care de fapt au fost emise pe cauza penală pornită în baza art. 243 alin. (3) lit. b) Cod penal în privința inculpatei, însă asupra acestui argument instanța de apel nu și-a expus opinia și nu a cercetat circumstanțele descrise de prima instanță, cu atât mai mult, că în apelul declarat procurorul invocă contra-argumente asupra acestui motiv. Situația respectivă în opinia instanței de recurs a reprezentat o contradicție în motivarea deciziei, ceea ce denotă faptul că cauza penală a fost examinată superficial.

În al treilea rând, o poziție eronată a instanței de apel instanța de recurs ordinar a reținut-o la încadrarea acțiunilor inculpatei în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, constatând că Mocan Svetlana activând în calitate de executor judecătoresc este subiectul infracțiunii incriminate, având calitatea specială de persoană cu funcție de răspundere care exercită funcțiile autorității publice, însă subiectul infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. Conform art. 123 alin. (2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special

(colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Instanța de recurs ordinar a reținut că, conform soluției instanței de apel Mocan Svetlana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești fixe pe un termen de 10 (zece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, de tip semiînchis. Conform prevederilor art. 327 alin. (2) Cod penal, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, adică până în luna ianuarie 2014, sancțiunea complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pentru această infracțiune era pe un termen de până la 5 ani, iar prin Legea nr.326 din 23.12.2013, în vigoare la 25.02.2014, s-a dispus modificarea sancțiunii acestei norme penale în ce privește termenul pedepsei complementare, în sancțiunea alineatului (2), textul „de la 500 la 1000 unități convenționale” se substituie cu textul de la 1000 la 2000 unități convenționale”, iar textul „de până la 5 ani” - cu textul „de la 5 la 10 ani”.

Astfel, potrivit învinuirii inculpatei i se încreditează perioada de săvârșire a infracțiunii, martie XXXXX - ianuarie XXXXX, adică până la modificarea sancțiunii art. 327 alin. (2) Cod penal, iar instanța de apel, prin aplicarea pedepsei penale sub formă de - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și exercitarea activității legate de circulația mijloacelor bănești și fixe pe un termen de 10 ani, a încălcat prevederile art. 10 alin. (2) Cod penal, care stabilește că Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Instanța de recurs ordinar a remarcat că, în motivarea deciziei instanța de apel a indicat că corpurile delictive și anume, o cutie sigilată și împachetată în care se află procedurile de executare ale executorului judecătoresc și patru plicuri împachetate și sigilate în care se conține corespondența ridicată de la executorul judecătoresc, urmează a fi păstrate la materialele cauzei, însă potrivit dispozitivului deciziei din 09.06.2017, instanța de apel a omis să se expune asupra corpurilor delictive (f.d. 208, vol.

IV). Concomitent, instanța de apel a omis a se expune și asupra solicitării procurorului în cererea de apel și anume, anularea ca fiind ilegală încheierea Judecătorei Ialoveni din 09.02.2015 de recuzare a procurorului în Procuratura Anticorupție, Adriana Bețișor, de la participarea sa ca acuzator de stat pe cauza penală în privința Svetlanei Mocan.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 31 ianuarie 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată total, inclusiv din oficiu sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Procesul penal pornit în privința Svetlanei Mocanu în baza art. 327 alin. (2) Cod penal a fost încetat din motiv că fapta constituie contravenție.

Procesul contravențional în privința Svetlanei Mocanu în baza art. 312 Cod contravențional, a fost încetat din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

A fost dispusă păstrarea corpurilor delicate la materialele cauzei.

7.1 În motivarea soluției emise instanța de apel a notat că, prima instanță la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală, în așa mod instanța de fond a ajuns la concluzia greșită de a o achita pe Mocan Svetlana de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și a considerat că în acțiunile inculpatei Mocan Svetlana Ion sunt prezente semnele contravenției prevăzute la art. 312 Cod contravențional.

Instanța de apel a menționat că potrivit art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, instanța de apel a stabilit că potrivit art. 327 alin. (2) Cod penal, folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1150 unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani. (2) Aceeași acțiune: c) soldată cu urmări grave, se pedepsește cu amendă în mărime de la 1350 la 2350 unități

convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

Conform Hotărîrii Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017, în vigoare 07.12.2017, s-a declarat neconstituțional textul “intereselor publice sau” din alin. (1) art. 327 Cod penal.

Astfel, rejudecând cauza instanța de apel a constatat că:

Mocan Svetlana fiind investită cu împuterniciri de exercitare a activității de executare prin ordinul Ministrului Justiției nr. XXXXX din XXXXX, activând în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești Centru, în perioada martie 2011 - ianuarie 2014, a săvârșit abuzul de serviciu, la executarea ordonanțelor emise de Judecătoriile sectoarelor Centru, Ciocana, Rîșcani, Buiucani, Botanica ale mun. Chișinău, Judecătoriile raioanelor Comrat, Căușeni, Drochia, Ungheni, Telenești, precum și Judecătoria Economică de Circumscripție, în următoarele circumstanțe: în perioada martie XXXXX - ianuarie XXXXX, executorul judecătoresc Mocan Svetlana contrar prevederilor art. 15 Cod de executare, în care este stipulat în mod expres că documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor, în lipsa împuternicirilor reprezentantului necesare în sensul art. 50 Cod de executare, a acceptat cereri privind intentarea unor proceduri de executare ilegale de la persoane neîmputernicite în modul corespunzător, și a intentat următoarele proceduri de executare: nr. XXXXX din 14.10.2013; nr. XXXXX din 08.05.2013; nr. XXXXX din 30.09.2013; nr. XXXXX din 23.12.2013; nr. XXXXX din 23.12.2013; nr. XXXXX din 02.03.2011; nr. XXXXX din 24.08.2011; nr. XXXXX din 26.04.2013; nr. XXXXX din 17.06.2013; nr. 137- XXXXX/2013 din 05.09.2013; nr. XXXXX din 16.10.2012; nr. XXXXX din 08.04.2013; nr. XXXXX din 02.01.2012; nr. XXXXX din 01.02.2013; nr. XXXXX din 04.07.2013; nr. XXXXX din 21.03.2013; nr. XXXXX din 31.05.2011; nr. XXXXX din 04.09.2012; nr. XXXXX din 31.07.2012; nr. XXXXX din 06.12.2011; nr. XXXXX din XXXXX; nr. XXXXX din 18.02.2013; nr. XXXXX din 02.03.2011; nr. XXXXX din 22.07.2011; nr. XXXXX din 05.12.2012; nr. XXXXX din 24.10.2012; nr. XXXXX din 19.11.2013; nr. XXXXX din 12.11.2012; nr. XXXXX din 19.12.2012; nr. XXXXX din 18.03.2011; nr. XXXXX din 15.05.2012; nr. XXXXX din 02.03.2011; nr. XXXXX din 21.03.2012.

Tot executorul judecătoresc Mocan Svetlana contrar prevederilor art. 30 Cod de executare, a intentat proceduri de executare ilegal în privința unor debitori nerezidenți ai Republicii Moldova, precum și care își au sediul în afara circumscripției camerei teritoriale Centru, fiind de competența circumscripției camerei teritoriale a executorilor judecătorești

Nord, documentul executoriu în documentele executorii de competența circumscripției camerei teritoriale a executorilor judecătorești Sud, care s-au soldat cu intentarea procedurilor de executare nr. XXXXX din 30.09.2013; nr. XXXXX din 02.03.2011; nr. XXXXX din 24.08.2011; nr. 137-XXXXX/13 din 05.09.2013; nr. XXXXX din 02.01.2012.

Executorul judecătoresc Mocan Svetlana încălcând prevederile art. 67 Cod de executare, în lipsa informării debitorilor nerezidenți, efectuând informarea formală a debitorilor rezidenți, fără de expedierea scrisorilor recomandate cu aviz de primire, în lipsa asigurării transmiterii textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și fără de publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a actului ce urma a fi comunicat, a purces la efectuarea acțiunilor de executare silită. Iar, în perioada 02.03.2011 și până la 09.06.2014, prin intermediul filialei Centru BC „XXXXX”SA, amplasată în mun. Chișinău str. XXXXX, a dispus încasarea mijloacelor bănești în mărimi de circa 530 421 978 428 ruble rusești echivalent în valută națională conform cursului oficial BNM constituind 211 054 905 216,5 lei de la conturile corespondente ale băncilor din Federația Rusă în favoarea creditorilor nerezidenți.

Astfel, instanța de apel a constatat că executorul judecătoresc Mocan Svetlana, prin acțiunile sale constatate mai sus, a comis contravenția prevăzută la art. 312 Cod contravențional, adică, folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Din materialele cauzei instanța de apel a constatat că executorul judecătoresc Mocan Svetlana nu a respectat prevederile Codului de executare de guvernează instituția intentării procedurilor de executare, prin ce a comis abuzul de serviciu, fapta sa neîntrunind elementele constitutive ale infracțiunii.

De asemenea, instanța de apel, analizând declarațiile inculpatei Mocan Svetlana făcute în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală al RM, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind parțial veridice, reținând din acestea că executorul judecătoresc Mocan Svetlana contrar prevederilor art. 15 Cod de executare, în lipsa împuternicirilor reprezentantului necesare în sensul art. 50 Cod de executare, a acceptat cereri privind intentarea unor proceduri de executare ilegale de la persoane neîmputernicite în modul corespunzător, și a intentat mai multe proceduri de executare. La fel din aceste declarații instanța de apel a reținut că contrar prevederilor art.30 Cod de executare, Mocan Svetlana a intentat

proceduri de executare ilegale în privința unor debitori nerezidenți ai Republicii Moldova, precum și care își au sediul în afara circumscripției camerei teritoriale Centru, fiind de competența circumscripției camerei teritoriale a executorilor judecătorești Nord, documentul executoriu în baza căruia s-a intentat procedura de executare nr. XXXXX din XXXXX și documentele executorii de competența circumscripției camerei teritoriale a executorilor judecătorești Sud, care s-au soldat cu intentarea procedurilor de executare nr. 137-377/13 din 30.09.2013; nr. 137-1 17/2011 din 02.03.2011; nr. 137-390/2011 din 24.08.2011; nr. 137-XXXXX/13 din 05.09.2013; nr.137-2/2012 din 02.01.2012, de asemenea, din aceste declarații se atestă că Mocan Svetlana nu a respectat art. 67 Cod de executare, în lipsa informării debitorilor nerezidenți, efectuând informarea formală a debitorilor rezidenți, fără de expedierea scrisorilor recomandate cu aviz de primire, în lipsa asigurării transmiterii textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și fără de publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova a actului ce urma a fi comunicat, a purces la efectuarea acțiunilor de executare silită.

Instanța de apel a considerat că, daunele considerabile în prezenta cauză penală lipsesc, ne fiind certificate careva urmări grave.

Urmare, instanța de apel a reținut cu certitudine că în acțiunile lui Mocan Svetlana este prezentă latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional și nu a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel nu a reținut exemplificarea procurorului precum că acțiunile inculpatei Mocan Svetlana s-au soldat cu urmări grave ce dăunează intereselor serviciului și prestigiului instituției pe care o reprezintă, această concluzie ne fiind probată prin nici o probă.

Instanța de apel a remarcat că la materialele cauzei lipsesc și careva probe ce ar confirma că Mocan Svetlana ar fi pretins/primit careva onorarii ca rezultat al intentării procedurilor de executare, efectuării acțiunilor de executare silită, de asemenea, lipsesc careva plângeri pe acțiunile executorului judecătoresc de la careva persoane fizice sau juridice ce ar indica eventual că prin acțiunile catalogate de instanța de apel ca fiind o contravenție, s-ar fi cauzat careva prejudicii și prin ce anume se materializează aceste prejudicii, la dosar lipsind careva extrase, date despre careva conturi ce ar indica că pe contul executorului judecătoresc Mocan Svetlana ar fi ajuns careva sume de bani.

Astfel, instanța de apel a reiterat că circumstanțele de fapt constatăte, indică asupra faptului că Mocan Svetlana a comis contravenția prevăzută la art. 312 Cod contravențional.

Totodată, făcând trimitere la Hotărârea Curții Constituționale din 07 decembrie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin. (1) și 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, instanța de apel a menționat că Curtea a reiterat că nu orice încălcare a prevederilor unei legi poate atrage răspundere penală pentru abuz de putere sau abuz de serviciu.

Instanța apel a reținut că acțiunile prejudiciabile ocrotite de Legea contravențională au fost comise de către Mocan Svetlana fiind investită cu împuterniciri de exercitare a activității de executare prin ordinul Ministrului Justiției nr. XXXXX din XXXXX, activând în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești Centru.

Instanța de apel a considerat că faptele comise de către Mocan Svetlana reprezintă o contravenție și nu o infracțiune, această concluzie rezultând din analiza efectuată supra, ce ține de materializarea laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional, și lipsa elementelor necesare pentru a califica fapta ca fiind o infracțiune, astfel, fapta executorului judecătorec Mocan Svetlana s-a materializat prin încălcarea prevederilor art. 15 alin. (1) Cod de executare în care în mod explicit este stipulat că documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor. În procedurile de executare cererea de intentare a procedurii de executare și de primire spre executare a documentului executoriu a fost depus de așa zișii reprezentanți ai companiilor nerezidente, cetățeni ai Ucrainei care conform informației oficiale din baza de date nu au fost în perioada depunerii cererii în Republica Moldova.

Instanța de apel a constatat abateri ce țin de modul de informare a debitorilor/fidejuserilor despre intentarea procedurii de executare, care este obligatorie conform prevederilor art. 67 Cod de executare. Prin abaterile admise de executorul judecătorec, inculpata Svetlana Mocan a admis încălcarea dreptul la un proces de executare, echitabil, având în vedere faptul că, procedura de adjudecare a creanței s-a desfășurat în absența acestora, în procedura simplificată de ordonanță.

Prin urmare, instanța de apel, a dispus încetarea procesul penal în cauza de învinuire lui Mocan Svetlana de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu liberarea acesteia de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională. Conform art. 30 alin.(2) Cod contravențional, ținând cont că a expirat termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, instanța de apel a conchis de a înceta procesul contravențional în privința lui Mocan Svetlana. Instanța de apel în temeiul art. 431 Cod contravențional, art. 106 Cod penal, art. 162 Cod de procedură penală s-a expus asupra corpurilor delictive.

Instanța de apel, analizând și apreciind materialele cauzei, a stabilit că cerința procurorului privind anularea ca fiind ilegală a încheierii Judecătorei Ialoveni din 09.02.2015, de recuzare a procurorului în Procuratura Anticorupție, Adriana Bețișor, a fost apreciată ca fiind întemeiată și a fost admisă.

8. Împotriva deciziei instanței de apel din 31 ianuarie 2019, pronunțată motivat la **15 martie 2019**, au declarat recursuri ordinare:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Tăut Dorina, la **22 martie 2019**, prin care invocând în calitate de temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare;

- avocatul Vîzdogă Ion în numele inculpatei Mocan Svetlana, la **13 aprilie 2019**, prin care invocând în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței;

8.1. În motivarea recursului ordinar procurorul a indicat următoarele:

- decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probe care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate;

- instanța a motivat încetarea procesului penal în privința inculpatei Mocan Svetlana considerând că fapta ei constituie o contravenție prevăzută de art. 312 Cod Contravențional, prin aceea că acuzare nu a prezentat careva probe ce ar stabili cu certitudine că inculpata ar fi comis acțiuni ce s-au soldat cu urmări grave, în instanța de apel, fiind stabilit un grad prejudiciabil mai redus, și respectiv nu se mențin semnele componente a infracțiunii prevăzute la art. 327 alin.(2) lit. c) Cod penal, adică, folosirea intenționat de situația de serviciu, în interes material manifestat prin onorariul primit și pretins ca urmare a punerii în executare a procedurilor de executare menționate supra, a comis acțiuni ce s-au soldat cu urmări grave. În acest aspect procurorul a menționat că prejudiciul cauzat a făcut referire atât în ordonanța de punere sub învinuire conform căruia: „*prin acțiunile sale infracționale Mocan Svetlana a folosit intenționat situația de serviciu în interes material, manifestat prin onorariul primit și pretins ca urmare a punerii în executare a procedurilor de executare ilegale menționate supra, acțiuni soldate cu urmări grave care dăunează intereselor serviciului și prestigiului instituției pe care o reprezintă*”, precum și în răspunsul parvenit de la președintele UNEJ,

conform căruia informațiile apărute în mass-media cu referință la executorul judecătoresc Svetlana Mocan, indiscutabil au avut impact negativ asupra imaginii profesiei și a organizației profesionale. Referitor la poziția instanței de apel, precum că în speța dată elementul considerabil nu a fost probat de acuzare sub nici o formă, procurorul a considerat-o nefondată.

8.2. În motivarea recursului ordinar avocatul Vîzdogă Ion în numele inculpatei Mocan Svetlana a invocat că:

- instanța de apel nu a fost în drept să dispună casarea încheierii Judecătorei r-lui Ialoveni din 09.02.2015, din motiv că decizia anterioară a instanței de apel nu a fost contestată de către procurorul care a susținut acuzarea în instanța de apel, prin ce consideră că se încalcă art. 409 Cod de procedură penală;

- faptele constatate de către instanța de apel nu s-au confirmat prin nici o probă, circumstanțe de fapt că procedurile de executare sunt ilegale și că au fost inițiate și desfășurate cu încălcări a codului de executare;

- nu este clar, pe ce sa bazat concluzia privind ilegalitatea procedurilor de executare;

- probele și mijloacele de probă care stau la baza acuzării au fost dobândite cu încălcarea esențială a normelor procesual penale la ridicarea documentelor și obiectelor din biroul executorului judecătoresc Mocanu Svetlana;

- dobândirea probelor și a mijloacelor de probă a fost contrar prevederilor legale, acțiunile de urmărire penală nu au fost autorizate de judecătorul de instrucție, precum și procurorul nu a dispus prin ordonanță efectuarea acestora, ce constituie erori de procedură la faza urmăririi penale.

9. Judecând recursurile ordinare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi respinse din considerentele ce urmează.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată, chestiune ce a fost identificată în respectiva speță.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

Din cuprinsul recursurilor declarate se reține că recurenții au invocat în calitate de temeiuri pentru recursuri, prevederile pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.*

Cercetând pozițiile și argumentele părților indicate în recursurile ordinare declarate, prin care partea acuzării în esență solicită condamnarea inculpatei potrivit învinuirii înaintate și completate ulterior în prima instanță iar partea apărării solicită menținerea sentinței de achitare, Colegiul penal lărgit apreciind pozițiile notate în raport cu temeiurile de recurs invocate, consideră că acestea nu și-au găsit confirmarea întrucât la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat concluzionând că faptele incriminate inculpatei Mocanu Svetlana constituie contravenția prevăzută la art. 312 Cod contravențional.

Potrivit art. 320 alin. (5), 325 alin. (1), 394 alin. (1) pct. 1) și 2), 409, 414 alin. (1) și (6), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță și doar în limitele învinuirii formulate. Renunțarea procurorului la învinuire atrage adoptarea de către instanța de judecată a unei sentințe de achitare sau de încetare a procesului penal. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței

de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Lecturând conținutul deciziei, instanța de recurs ordinar a stabilit că instanța de apel a respectat aceste prescripții de drept.

Verificând aprecierea probelor descrise și analizate în decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a concluzionat că vinovăția inculpatei Mocan Svetlana, în urma reîncadrării acțiunilor acesteia în contravenția prevăzută la art. 312 Cod contravențional, pe deplin a fost demonstrată din cumulul materialelor cercetate.

Contrar argumentelor procurorului cu privire la faptul că este greșită concluzia instanței de apel precum că *intentarea procedurii a fost în lipsa informării debitorilor nerezidenți, precum și informarea formală a debitorilor rezidenți prevăzută de art. 67 Cod de executare și art. 15 și 50 Cod de executare, care nu își găsește confirmarea, deoarece obligația de a stabili circumstanțele date îi reveneau executorilor care au intentat procedura de executare, iar Mocan Svetlana, conform prevederilor art. 32 alin. (6) Cod de executare și art. 35 al Legii cu privire la executorii judecătorești a continuat procedura de executare...*, Colegiul penal lărgit notează faptul că anume aceste încălcări au permis instanței de a concluziona calificarea acțiunilor inculpatei în norma contravențională, fapte care analizate minuțios nu au putut fi încadrate ca infracțiune din lipsa elementelor constitutive.

La acest capitol instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel care a dispus încetarea procesului penal cu atragerea la răspundere contravențională a lui Mocanu Svetlana, inclusiv din motivul că în speță nu a fost demonstrată infracțiunea prevăzută la art. 327 Cod penal, care potrivit componenței este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile

intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Conform alin. (2) art. 126 Cod penal, în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege, caracterul considerabil al daunelor cauzate se stabilește luându-se în considerație gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Dacă fapta de folosire a situației de serviciu nu implică producerea unor asemenea urmări, răspunderea poate fi aplicată în conformitate cu art. 312 Cod Contravențional, aspect corect stabilit în speță de către instanța de apel.

Dacă fapta de folosire a situației de serviciu nu implică producerea daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, nu este exclusă nici aplicarea răspunderii disciplinare.

Prin urmare, reieșind din faptul că în speță nu a fost demonstrată producerea daunelor considerabile și cui aceste daune i-au fost pricinuite, respectiva chestiune nefiind abordată nici într-un mod de către partea acuzării, astfel nefiind identificate urmările grave, în consecință instanța de apel corect a stabilit că în acțiunile lui Mocan Svetlana este prezentă latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional și nu a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs notează și faptul că instanța de apel corect a respins alegațiile părții acuzării cu privire la faptul că acțiunile inculpatei Mocan Svetlana s-au soldat cu urmări grave ce dăunează intereselor serviciului și prestigiului instituției pe care o reprezintă, or, atât timp cât orice persoană beneficiază de prezumția nevinovăției, până la demonstrarea acesteia printr-o decizie irevocabilă, opinia conducătorului instituției unde activează persoana asupra căreia planează suspiciuni de comitere a ilegalităților, urma a fi rezervată în expuneri din partea instituției care o reprezintă mai cu seamă, concluzii ce au fost bazate pe interpretările neverificate expuse în mass-media, or, în asemenea circumstanțe persoanei prematur și neîntemeiat se atașează eticheta vinovăției fără o justă judecare conform ordinii legale, opinia publicului substituind organul investit cu această atribuție.

Un alt aspect ce nu și-a găsit confirmarea la judecarea respectivei cauzei penale este faptul că de către partea acuzării nu a fost stabilite probe ce ar confirma că Mocan Svetlana ar fi pretins sau primit careva onorarii ca rezultat al intentării procedurilor de executare, efectuării acțiunilor de executare silită, or, această chestiune direct influențează calificarea faptelor acesteia.

Mai mult, la materialele cauzei nu a fost depistată nici o plângere pe acțiunile executorului judecătoresc Mocan Svetlana de la careva persoane fizice sau juridice ce ar indica eventual că prin acțiunile calificate de instanța de apel ca fiind o contravenție, s-ar fi cauzat careva prejudicii și prin ce anume se materializează aceste prejudicii, la dosar lipsind careva extrase, date despre careva conturi ce ar indica că pe contul executorului judecătoresc Mocan Svetlana ar fi plasate careva mijloace bănești în rezultatul comiterii pretinsului abuz de serviciu.

Astfel, din cele constatate, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că acțiunile lui Mocan Svetlana se încadrează la răspunderea contravențională întrucât ultima fiind investită cu împuterniciri de exercitare a activității de executor judecătoresc prin ordinul Ministrului Justiției nr. XXXXX din XXXXX, activând în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești Centru, a admis acțiuni ce s-au exprimat prin încălcarea prevederilor art. 15 alin. (1) Cod de executare, în care este stipulat că documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor, iar în procedurile de executare cererea de intentare a procedurii de executare și de primire spre executare a documentului executoriu au fost depuse de persoane neîmputernicite corespunzător, fiind reprezentanți ai companiilor nerezidente, cetățeni ai Ucrainei care conform lucrărilor dosarului nu au fost în perioada depunerii cererii în Republica Moldova, de asemenea fiind identificate abateri ce țin de modul de informare a debitorilor/fidejuserilor despre intentarea procedurii de executare, care este obligatorie conform prevederilor art. 67 Cod de executare, cestiuni ce au atras după sine încălcarea efectuării corespunzătoare a procedurii de executare, având în vedere faptul că, procedura de adjudecare a creanței s-a desfășurat în absența debitorilor, în procedura simplificată în ordonanță.

Prin urmare, argumentele părții apărării precum că Mocanu Svetlana nu au comis faptele incriminate și urmează a fi achitată, sunt neîntemeiate și contravin probelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către aceasta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea contravenției prevăzute de art. 312 Cod Contravențional.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de aceea argumentele recurențelor nu pot fi considerate motive sub aspectul casării hotărârii contestate, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către ambii recurenți, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi drept temei pentru reexaminarea cauzei, astfel constatându-se lipsa temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Tot aici Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui mijloc de probă, și asupra fiecărui argument invocat atât de apelant cât și de partea apărării la judecarea cauzei în ședința instanței de apel, astfel temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile procurorului invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția adoptată în partea reîncadrării acțiunilor inculpatei, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere al probatoriului și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, indicând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată.

Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a expus situația de fapt și corect a concluzionat despre reîncadrarea acțiunilor inculpatei.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal lărgit consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării acțiunilor inculpatei Mocan Svetlana în baza art. 312 Cod contravențional, este corectă și întemeiată la adoptarea căreia s-a ținut cont de prevederile art. 113 Cod penal, potrivit cărora calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Așadar, Colegiul lărgit conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care

ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, instanța de recurs ordinar a constatat o motivare amplă și temeinică a deciziei pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatei Mocan Svetlana, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel.

Art. 6 din CEDO deși impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

La acest capitol, Colegiul penal lărgit, specifică faptul că argumentele recurenților invocate în cererile de recurs, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, atât prin apelul procurorului cât și prin poziția primei instanțe ce a dispus achitarea inculpatei Mocan Svetlana, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile de către instanța de apel, aspecte pe care Colegiul penal lărgit le însușește din motivul temeiniciei și argumentării acestora, chestiune ce vine în corespundere cu practica judiciară constantă a CtEDO, expusă inclusiv și în hotărârea în cauza *Albert c. României* din 16.02.2010, pct. 37.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatei Mocan Svetlana, nefiind identificate de către instanța de recurs ordinar, erori judiciare ce ar servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal lărgit consideră ca fiind nefondate și declarative criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate, din care considerente se impune soluția privind dispunerea respingerii recursurilor ca fiind inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Vîzdogă Ion în numele inculpatei, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui **Mocan Svetlana XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 17 ianuarie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Mardari Dumitru